

Jubileuszowa konferencja Kampinoskiego Parku Narodowego

Ponieważ nasz szkoła od wielu lat współpracuje z Parkiem, otrzymaliśmy miłe zaproszenie do uczestnictwa w jednej z organizowanych w jubileuszowym roku imprez. Była to dwudniowa konferencja popularnonaukowa pod nazwą „50 lat Kampinoskiego Parku Narodowego – funkcje i znaczenie w środowisku przyrodniczym i społecznym”. Otrzymała się ona w dniach 22 i 23 września 2009r. Założeniem priorytetem jej obrad miało być podkreślenie dorobku związanego z istnieniem Parku oraz wskazanie na znaczenie związków, istniejących pomiędzy Kampinoskim P.N. a regionem (Warszawą i Mazowszem). Pierwszy dzień spotkania przebiegał w jednej z sal koncertowych warszawskiego Pałacu Kultury i Nauki. Rozpoczęła go okolicznościowa diaporama autorstwa Grzegorza Okołowa (t.j. spektakl audiowizualny-tym razem związany był z Kampinoskim Parkiem). Zebranych powitał dyrektor Kampinoskiego Parku, Jerzy Misiak. Dołączyli przedstawiciele Prezydenta Warszawy a także reprezentanci urzędu Wojewody. Nastąpiły trwające z przerwami trzy sesje referatów. Pierwsza ich grupa poświęcona była przyrodzie znajdującej się na obszarze Parku, jako dziedzictwu narodowemu, (referat na ten temat wygłosił prof. Romuald Olaczek-przewodniczący Rady Naukowej K.P.N.). Geologię doliny Środkowej Wisły oraz historię tworzenia się na tym obszarze szaty roślinnej przedstawiły prof. Ewa Krogulec oraz Anna Kębłowska. Zawarta w ich referatach wiedza podana była w sposób bardzo przystępny. Wystąpienia obficie ilustrowano wyświetlanymi slajdami. Następną część referatów składała się z wystąpień, poświęconych zagadnieniom wynikającym z trwającej już pół wieku historii Kampinoskiego P.N. Dyrektor Jerzy Misiak wymieniał osiągnięcia Parku, ale wspominał również zagrożenia – dawne i obecne, znane z dziejów Puszczy. Wymieniał ogromne straty poniesione przez Puszcę w czasach wojny. Przypominał przede wszystkim o krwawej walce z okupantem, rozgrywającej się w kampinoskich lasach. Wymienił również ówczesną grabież i bezlitosną wycinkę drzew. Może nie wszyscy wiedzą, że już po wojnie istniały m.in. plany utworzenia w okolicach wsi Grochale elektrowni jądrowej. Planowano innym razem, aby ścieki komunalne Warszawy „rozsączkować” w wydmach puszczańskich. Mówca wymieniał również inne szalone pomysły, związane z terenem puszczy. Powiązania funkcjonalno-przestrzenne Puszczy Kampinoskiej i Kampinoskiego P.N. z Warszawą objaśniała Jolanta Latała z Biura Architektury i Planowania Przestrzennego Urzędu Miasta Warszawy. O miejscu Puszczy Kampinoskiej w społecznej i kulturowej przestrzeni Mazowsza mówił Tomasz Sławiński z Mazowieckiego Biura planowania Regionalnego w Warszawie. Z jego referatu dowiedzieliśmy się między innymi, że obecnie trwa ciągła „pogoń” za nabywaniem działek budowlanych od prywatnych właścicieli na terenie Kampinoskiego P.N., powodowana dążeniem do posiadania domów poza granicą wielkiej Warszawy. Wynikiem tego są trudności w dalszym funkcjonowaniu Kampinoskiego Parku. Skarbami przyrody Kampinoskiego P.N. chwalili się pracownicy Parku-Anna Andrzejewska i Jan Danyłow. Obszerny i interesujący referat, przedstawiający m.in. chronione gatunki roślin i zwierząt, był bardzo bogato ilustrowany za pomocą środków multimedialnych-przezroczy i nagrań głosów zwierząt. Temat wzbudził ogromne zainteresowanie i wywołał długie brawa sali. Po przerwie obiadowej nastąpiła trzecia sesja referatowa. Walory kulturowe i historyczne Puszczy Kampinoskiej przedstawił znany z licznych opracowań krajoznawczych, Lechosław Herz, z Rady Naukowej K.P.N. (niestety, bez ilustrowania tematu fotografiami). Działalność Kampinoskiego P.N. oraz jego ofertę dla społeczeństwa przybliżyli Mirosław Markowski i Grzegorz Okołów z K.P.N. Dość szczegółowo zobrazowali formy ochrony, istniejące w pracy Parku. Problematyce postrzegania Parku narodowego przez samorządy poświęcony był referat Witolda Malarowskiego, wójta puszczańskiej gminy Izabelin. Przedstawił on nie tylko blaski współpracy z parkiem narodowym. Mówił również o spornych kwestiach wykupu przez władze ochrony przyrody gruntów prywatnych właścicieli.

Na koniec, zaproszony na obrady konferencji, dyrektor najstarszego z polskich parków narodowych-Parku Ojcowskiego, podziękował za imprezę i życzył dobrych wyników pracy w podstołecznym Parku. Wręczył też na ręce dyr. Misiaka upominek-obraz, przedstawiający panoramę Pienin. Dzień zakończył się podsumowaniem obrad oraz projekcją pięknego filmu „Z łosiem w herbie”. W holu były zorganizowane postery, zawierające zapowiedź trasy wycieczkowych, planowanych na dzień następną.

Drugi dzień konferencji składał się z serii wycieczek terenowych (łącznie były ich cztery). O ósmej rano z Placu Defilad wyjechały autokary, wiozące uczestników do Sochaczewa. Tam wsiedliśmy do pociągu kolei wąskotorowych, jadący do Tułowic, miejscowości znajdującej na obrzeżach Kampinoskiego Parku. Uczestnicy konferencji wsiedli w kilka osobnych autokarów, aby po kilku godzinach, wypełnionych szczegółowym zwiedzaniem Puszczy na różnych trasach, spotkać się wspólnie na Cmentarzu-Mauzoleum w Palmirach. Pomijając dokładny opis wędrówek można stwierdzić, że ich uczestnicy zobaczyli ciekawe pamiątki historii, jak na przykład dworek w Żelazowej Woli i ślady holenderskiego osadnictwa w Secyminie-Nowinach. Byli na cmentarzach wojennych w Wierszach i Truskawiu. Zwiedzali puszczańskie Sanktuarium Matki Bożej Radosnej Opiekunki Przyrody w Secyminie. Oglądali niezapomniane widoki przyrody uroczyska „Długie Bagno”. Byli na ścieżce edukacyjnej „Dolinką Roztoki” oraz badali roślinność w lasach miejscowości Granica. Zobaczyli ośrodki edukacyjne we wspomnianej Granicy i w Izabelinie. Wycieczki prowadzili znawcy przyrody i historii Puszczy. Dzień zakończyło pożegnalne ognisko na polanie na Pocięszce. Można było częstować się smakołykami, kawą lub herbatą i wymieniać spostrzeżenia. Dyrektor Misiak i przedstawiciele urzędu stołecznego oraz wojewódzkiego podsumowali dwudniowe obrady. Życzeli też przyszłego zwiedzania puszczańskiej przyrody, korzystając z pomocy kampinoskich ośrodków edukacyjnych. W imieniu Nowodworskiego Ośrodka Kultury podziękowania za współpracę złożył na ręce Jerzego Misiaka dyrektor NOK, Krzysztof Borowski, wręczając mu grafikę autorstwa nowodworzanina, Piotra Pawłowskiego.

To była wartościowa, trwająca dwa dni, lekcja wiedzy o Parku. Pozwoliła zrozumieć sens jego istnienia. Zachęciła do dalszego jego poznawania i korzystania z bogatej bazy dydaktycznej. Pierwszego dnia konferencji brało udział około 300 gości, a wyprawach dnia drugiego uczestniczyło łącznie około osób dwustu).

Reprezentujący szkołę podczas konferencji
Jerzy Wysokiński

Wykaz proponowanych fotografii:

1. Spojrzenie na sale obrad w pierwszym dniu konferencji.
2. Uczestnicy drugiego dnia konferencji wysiadają z pociągu kolei wąskotorowych na stacji w Tułowicach.
3. Wchodzimy do budynku Ośrodka Dydaktyczno-Muzealnego im. Jadwigi i Romana Kobendzów w Granicy.
4. Wnętrze jednej z sal we wspomnianym ośrodku.
5. Oglądanie śladów zgryzania młodej sosny przez „kampinoskie” łosie.
6. Przed Cmentarzem-Mauzoleum w Palmirach
7. Nagrobek na mogile Janusza Kusocińskiego na palmirskim cmentarzu.
8. Dyrektor N.O.K., Krzysztof Borowski, dziękuje za wieloletnią współpracę dyrektorowi Kampinoskiego P.N., Jerzemu Misiakowi.